

La incautació del cementiri

Tota la primera pàgina, i bona part de la quarta, dedicada "Diari" el dimecres passat a la qüestió del Cementiri, provant de justificar la conducta de l'Ajuntament en tot aquest procés. Abans d'inserir la curiosa prova documental, fa precedir un encara més curiós comentari inicial, ja que les incongruències es barregen amb les gratuïtes apreciacions i insubstancials interrogants, que en lloc d'aclarir la qüestió encara l'embrollen més, contribuint així a la major desorientació del públic, el qual té dret a que se li parli amb tota sinceritat.

I és per tractar-se d'un assumpte prou trascendent per a la ciutat que novament hi volem dir la nostra, començant per la simple exposició dels fets.

Hom sap que passa ja d'un any — 30 de gener de 1932 — en que es publicà la nova llei sobre el règim d'enterraments i administració dels cementiris, que seria de competència dels Municipis, els quals però venien obligats a construir-se propi cementiri si no el tenien. I en el cas de que no s'atrevisin a tant, podien incautar-se dels que prestessin servei dintre el respectiu term municipal; mes en aquest últim cas calia expropiar i indemnitzar segons les bases que establiria el Poder executiu.

A la majoria esquerrana del nostre Ajuntament, veient-se imponent per a la construcció d'un nou Cementiri — ni tan sols hi pensà, — li vingué de perles lo de la incautació; i sense que ens digués les raons que l'impulsaven a fer us d'aquelles facultats de la llei, i menys encara manifestés el canvi de circumstàncies des de feia més d'un any; i sobre tot sense poder esperar un mes escàs en que foren publicades les bases del Poder executiu — oh visió profètica i providencial de l'esquerra tarragonina! — procedeix a la incautació del Cementiri "sense formalitzar el corresponent inventari dels béns i drets que éssent susceptibles d'expropiació puguin comportar indemnitzacions per aquest concepte", com així ho havia acordat en sessió municipal de 13 de febrer últim. No cal dir que mancant aquesta base, tampoc parlà de la forma i garanties d'indemnització.

Davant l'actitud poc tranquil·litzadora de l'Ajuntament, la Junta de l'Hospital, complidora del seu deure en la defensa dels interessos que té encomanats, després de contestar a la comunicació municipal dient que no s'oposava al fet de la incautació davant la llei, però sí que demanava garanties sobre l'expropiació i indemnització, veient desatesa aquesta seva petició ben raonada, presentà el pertinent recurs demanant la suspensió de l'acord municipal, puix no podia renunciar als drets sobre el Cementiri i als subsidis, fossin pocs o molts, que en percebia per al sosteniment de l'Hospital. I així procedia l'esmentada Junta, després de veure fallats favorablement en diverses audiències i jutjats d'Espanya semblants casos.

Publicada ara la nova llei, la qual disposa es procedeixi a la deguda expropiació i indemnització, que l'Ajuntament no havia volgut garantir, la Junta de l'Hospital ha acordat desistir de la demanda judicial, perquè el nou Reglament ja li dona el que demanava, puix cal repetir que no s'intentava anar contra el fet de la incautació; el plet consistia substancialment en que l'Ajuntament no volia contraure cap compromís sobre la manera de pagar.

I si bé és veritat que posteriorment acordà fer una liquidació cada final de mes sobre ingressos i despeses d'enterraments, destinant el remanent a l'Hospital, no era pas aquesta una racional ni digna solució, com no ho fora el fet de que a un propietari se li fes la incautació d'una finca qualsevol, i sense fixar el seu valor, l'Ajuntament li entregués el que li dona la gana.

Aquests són els fets esdevinguts que ningú podrà negar, i que parlen prou clarament per a poder enjudiciar la qüestió en sí i el procediment de les parts litigants. Tot és reduït al següent: Tota mena de facilitats per part de l'Hospital, i cap mena de garantia per part de l'Ajuntament, qui sempre s'ha negat a pactar les normes a que fa referència l'informe de l'Alcaldia.

Si ara volguéssim fer cas dels interrogants que insereix "Diari" al fi del seu editorial, més que contestar-los, caldria completar-los, dient: els avalotaments han estat de part dels lletrats extremadretans i teòlegs, o bé dels regidors esquerrans amb el seu Conseller en cap?

Qui recordi la forma com s'han produït les últimes sessions municipals tractant sobre la qüestió del Cementiri, amb la dimissió de regidors — vocals de la Junta de l'Hospital — precisament per exigir garanties que els seus companys de Consistori no volien atorgar, — i qui recordi els famosos discursos del seu Conseller en cap en confondre la requisita bèlica amb la incautació, i en dir que "quan el poble vol cal passar per damunt de la llei", podrà contestar a bastament de quina banda han estat els avalotaments, que sempre solen acompanyar a la manca de raó i procediment.

SANT JORDI

Tothom sap el poderós valiment que té el gloriós màrtir Sant Jordi no sols a Catalunya sinó, a Anglaterra, Rússia i Grècia.

D'aquesta última nació, es diu que els almogàvers que hi anaren en la famosa expedició de Roger de Flor, en portaren al nostre país la llegenda de "La donzella alliberada" però que la devoció del Sant Cavaller a Catalunya, ja era ben extesa, així com als altres pobles que formaren la gloriosa Corona d'Aragó.

A Aragó es guarda la llegenda de l'aparició de Sant Jordi en 1076 en la batalla d'Alcarraç contra els musulmans, on l'exèrcit cristià en sortí victoriós dins la ciutat d'Osca.

Del temps de Jaume I es contenen altres dugues aparicions: la batalla d'Alfama, que decidí la reconquesta de València; l'altre en la de Mallorca, en la qual també la victòria fou pels cristians.

Aquesta cooperació del Sant en les gestes dels nostres guerrers, fou causa de que aquest l'aclamessin per sant Patró, i el prenguessin per crit de guerra, amb el qual es llenguaren ardidament a la lluita.

Durant l'Edat Mitja, la devoció al Sant fou general a Catalunya, a Aragó, a València, a Mallorca i al Roselló.

Les Corts catalanes de 1456 declararen festa de precepte en tot el Principat, i als Comptats del Rosselló i de Cerdània la diada del Sant, com així fou instituit per concessió pontifícia en 1667, segons consta en el "Dietari del Consell Barceloní".

La festa de Sant Jordi es celebra solemniament amb actes religiosos, recepcions i lluminàries.

Cal doncs una reinstauració de la festa amb aquella solemnitat d'abans.

DOMENEC ALEU BENAIGES.

PARTICULES

D'EMAUS

VII

—O Peregrí, no seguís pas!
Cau la nit a bells glops i podria
ben ésser que entropessésiu en
la fosca. Els ocells van a jòc
quan el dia s'acruca. Els peregrins
s'aturen quan arriba la nit.
Resteu, doncs, amb nosaltres!

—No, que la tasca és llarga.
He d'anar molt més lluny,
envers els horitzons inacabables,
a la ruta infinita i fatigosa...
Hi ha tants cors febles pels camins!

—.....
I els llavis de Jesús, més que
fingeixen, insinuen.

Va més enllà, si no el conviden.
Passa endavant, si no el deturen,
no la fosca nocturna, sinó
uns cors que li ofrenen, ungits
de caritat, davant el cortinatge
de les ombres, un clar aolliment.

MIQUEL MELENDRES, *pvre.*

Ellos dicen: "La Iglesia va a morir y su nombre desaparecerá en seguida: no habrá más cristianos; ha pasado su época". Y mientras dicen eso, les veo morir todos los días, y la Iglesia sigue en pie, anunciando el poder de Dios a todas las generalicones que se suceden. — SAN AGUSTIN.

La festa de Sant Jordi

Avui celebra la Catalunya catalòlica, que és la autèntica i tradicional terra catalana, la diada de Sant Jordi.

Tots els catalans de bon cor, aquells que no han fet del catalanisme un escambell polític, els que no volen medrar valguent-se del nom de Catalunya, avui es senten més fermes estimadors de la terra, més encoratjats, per lluitar amb braó, per a assolir les vertaderes llibertats de Catalunya fent-la una Catalunya forta, ennobrida i espiritualitzada.

Amb motiu de la gran diada d'avui, arreu de nostra terra, la pietat i el patriotisme fermament agermanats, donaran fe de vida esplendorosa, retent al Sant Cavaller honors i homenatges.

Les roces enceses i blanques amb les que avui tixiran belles garlandes a honor del Sant i del Cavaller, els aimants de les tradicions

nostrades, donaran testimoni incontestable d'amor fervent a la Fe i a la Pàtria.

Tarragona no podia restar retrera en aquest desvetllament religiós i patriòtic a honor del gran màrtir; per ço ha organitzat esplendoresos solemnitats religioses.

Amb aital motiu, avui en la nostra Seu, a les onze tindrà lloc una Missa solemne, oficiant el M. I. senyor Degà, doctor Manuel Borràs i predicant les glòries del Sant, el M. I. senyor doctor Salvador Rial, canonge penitencier.

No cal dir que donat l'interès i entusiasme que els bons catalans tarragonins, desvetllen sempre les iniciatives nobles i enlairades, no mancaran en el seu lloc d'honor en les solemnitats litúrgiques que avui tindran lloc en el nostre temple Metropolità a llaor de l'alt Cavaller Sant Jordi.

La Necròpoli Romano-Cristiana de Tarragona

Hem visitat la nostra ja famosa Necròpoli i hem romàs altament compaguts de veure la manera com han estat arreglats els camins per tal que hom pugui contemplar bé totes les ruïnes sense transit per les mateixes, la falta dels quals, en les aglomeracions de visitants, ben sovint, havia reportat desperfectes.

Hem estat afortunats en la nostra visita ja que el director d'aquesta obra, que tants de forasters ha portat a Tarragona, Mn. Serra Vilaró, es dignà acompanyar-nos i respondrer a totes les nostres preguntes, les explicacions del qual intentarem resumir.

Ço que quedarà de manifest — ens deia Mn. Serra — és part de "area o cementiri a cel obert, que permetrà formar-se càrrec de la manera com aquells primitius cristians bastien els seus sepulcres, en els quals hom veu dues coses, el taüt i el túmul. El taüt era fet amb ànforas, teules, parets, lloses i caixes de fusta i àdhuc de plom. El taüt era col·locat en una fossa que arribà, quasi sempre, fins més avall de la terra verge; i del nivell del cementiri emergia el túmul que era de formes ben diverses; un munt de terra o d'obra de fàbrica de forma plana recobert de morter i estuc, altres de forma prismàtica, altres de secció semicircular, i Mn. Serra explica amb la major satisfacció, com una troballa important, els de mensa, dels quals, fins no fa gaire, només era conegut el de la Necròpoli de Tipasa.

El túmul era el monument sepulcral damunt el qual era pintada la memòria del difunt, que les humitats i el temps han destruït, i, a voltes, hi era gravada en una planxa de marbre, de les quals se'n conserven dues en el mateix lloc, pel qual foren escrites, i no eren altre cosa els mosaics que estotja el Museu.

Una d'aquestes inscripcions, que es conserven in situ, segons ens ha explicat Mn. Serra, és de gran interès epigràfic per tal com és un fill del poble de Sant Pau, que comença invocant els déus manes i acaba per dir-nos que morí fidel en la pau.

Esperem que Mn. Serra no ens pendrà mal que avancem una còpia d'aquesta singular inscripció.

D · M AVR · AELIOBORVS NATIONE
GRECA · CIVIS · TARVSVSCILIA
COMMORANS · ISPALI · QUIVI
XIT · ANNOSLXXX · PM
REC · FIDELIS · IN PACE

Aquests túmuls han estat la cosa que ha preocupat més el nostre excavador per tal d'assegurar el seu estudi i la seva conservació. D'alguns n'ha destruït la mteitat amb la qual cosa hom veu com és el taüt i com és el túmul, i damunt cine que, interceptaven el camí ha fet construir uns arcs, que al propi temps que asseguraven la conservació del preuat monument arqueològic, treuen monotonia a la nova construcció i li donen un atractiu embelliment.

Encantats de l'amabilitat del sabi arqueòlec i després de fruit detallada i novament de les mellores realitzades en la nostra rica Necròpoli, hem emprat freturosos la pioma per a assabentar als nostres lectors dels avenços de les excavacions, nou motiu de joia pels tarragonins bons aimadors de les seves velles pedres gloriuses.

SEVERUS.

Avui a la Catedral

A llaor de Sant Jordi es celebrarà un ofici solemne, a les onze, amb sermó, pel Sr. Canonge Penitencier, interpretant una inspirada missa per la Capella de la Catedral.

Revista del Somaten

Hoy, a las once y media, en el patio del Instituto de Segunda Enseñanza "Martí d'Ardenya" tendrá lugar la revista del Somaten, la

cual pasará el comandante general del mismo. Se recuerda a los somatenistas deben presentarse con arma larga y los que tengan licencia para uso de corta ambas. Insignias y municiones.

LA SEÑORA

Doña Tecla Rimbau Ferré

VIUDA DE D. ANTONIO VERDEROL

Falleció el día 13 de los corrientes, habiendo recibido los Santos sacramentos y la Bendición Apostólica

(E. P. D.)

Sus desconsolados: hija, hijo político don Eduardo Arnal, nieto, hermana, hermana política y demás familia, al recordar a sus amistades tan dolosa pérdida, les ruegan la tengan presente en sus oraciones y se sirvan asistir a los funerales, que para el eterno descanso de su alma, se celebrarán, D. m., mañana, lunes, a las diez y media en la iglesia parroquial de la Santísima Trinidad, favor por el que les quedarán sumamente agradecidos.

Tarragona, 23 de Abril de 1933.

NO SE INVITA PARTICULARMENTE

El Emmo. señor Cardenal Arzobispo de esta Archidiócesis se ha dignado conceder indulgencias en la forma acostumbrada.

FIATE, LECTOR

...en que la crítica que el "Diari" hace de la sesión cultural de cine se parece mucho a los exámenes organizados por Gelabert y Miró Esplugas: yo me lo guiso...

...en que ya vuelve a hablar Lerroux.

...en que Barcelona no tiene ni Ayuntamiento siquiera que es lo menos que puede tener una población cualquiera.

...en que en pocos días se han visto las causas de varios pistoleros y atracadores, los cuales han sido absueltos;

...en que la "Avançada", periódicoucho inmundo, que se edita en ésta, acusa de ignorante al Dr. Gomá;

...en que con esto basta para juzgar de la capacidad intelectual y moral de sus escritores;

...en que parece que los federales no están satisfechos porque quieren otras prebendas;

...en que proponemos que los encierren dentro de la Caja;

...en que todavía el Ayuntamiento no se ha incautado de la Telefónica;

...en que está demostrado que nadie deja dinero bajo palabra de honor;

...en que hoy, fiesta de Catalunya y bajo los rayos solares del catalanismo de izquierda, habrá toros en Taragona;

...en que veremos muchos claveles rojos cultivados en el jardín lloretista de la Rambla;

...en que los amarillos se quedarán en las macetas para otra ocasión.

AJUNTAMENT

ORDRE DE LDIA PER A LA SES- SIO DE DEMA

1. Lectura i aprovació de l'acta anterior.

2. Registre dels "Butlletins Oficials".

3. Dictàmens de la Comissió de Foment. — Aprovant comptes; autoritzant al senyor Josep Guinovart per a construir un pas d'accés de carruatges a la finca rústega que posseeix a la carretera de Pont d'Armentera; proposant es

requereixi a la senyora Bonaventura Marimón perquè procedeixi a consolidar la paret de tanca del pati núm. 2 del carrer de Sant Andreu; dictament que restà damunt la taula a la sessió anterior, proposant s'autoritzi al senyor Joan Baptista Garriga per a instal·lar tres tanques de gas-oil al solar cantonada al carrer de Gravina.

4. Dictàmens de la Comissió de Governació. — Aprovant comptes; sotmetent novamen informada l'instància del Sindicat Autònom d'Oficis Varis; proposant donar de baixa del Cos de Bombers per incom-

patibilitat a l'individu Enric Ollé, nomenar efectius als tres supernumeraris que faci més temps que ho hagin demanat i nomenar suplents; dictamen que restà damunt la taula referent a l'instal·lació d'una fàbrica de gas.

5. Acords de la Comissió d'Exemplar. — Aprovant l'acta anterior; idem comptes; concedir permís al senyor Macià Mallol per a fer obres interiors de reforma a la casa núm. 32 de la Rambla de Sant Joan; idem a la senyora Ramona Balcells per a fer obres de reforma a la casa núm. 102 de l'esmentada via; desestimant el recurs de reposició presentat per la senyora Marina Obiol contra l'acord d'aquesta Comissió denegant-li la indemnització de terrenys del carrer d'Xart; autoritzant a "Riegos y Fuerza del Ebro, S. A." per a instal·lar un cable subterrani a la Rambla de Sant Joan; informant un escrit presentat pel senyor Emmanuel Marsol en nom i representació de la seva mare senyora Carme Albareda, relacionat amb el mur de contenció construït a la perllongació de la Rambla de Sant Joan; restar enterada la Comissió de l'auto dictat pel Tribunal Contenciós-Administratiu referent a una reclamació presentada per la Companyia Telefónica.

6. Dictàmens de la Comissió d'Aigües. — Aprovant comptes; proposant l'augment d'un quart de ploma d'aigua al senyor Agustí Lliteras per a la finca núm. 135 del camí de la Cadena; dictamen que va retornar a la Comissió referent a que no s'autoritziin trasllats d'aigua de propietat, com no sigui a finques del mateix propietari.

7. Dictàmens de la Comissió d'Higiene. — Aprovant comptes; proposant l'adquisició de 500 quilograms que creolina per a l'Escorxador i brigada Sanitària.

8. Dictàmens de la Comissió especial de Cementiris. — Proposant l'aprovació de l'inventari de Cementiris privats que existeixen a aquesta ciutat.

9. Extracte dels acords adoptats durant el proppassat mes de Març.

10. Dictàmens de la Comissió de Camins veïnals. — Aprovant comptes.

11. Intervenció. — Distribució de cabals per al proper mes de Maig.

¡Católicos, que queréis el triunfo de vuestras ideas, no cerréis vuestros bolsillos y favoreced a vuestros periódicos; es la obra más grande que podéis hacer!

Catalans tarragonins!

Avui, diumenge, és la nostra

Festa Nacional

Endomaseu els balcons

COMENTARIO

LA FIESTA DEL LIBRO

Hace unos años y a medida que van desapareciendo las fiestas religiosas, han surgido para sustituirlas las fiestas profanas. Celebramos la fiesta de la madre, la semana del niño, el mes del vino, la fiesta del árbol, la fiesta de la Naturaleza, etc. La mayoría de ellas evocan recuerdos históricos de aquellas épocas que la humanidad materialista y sensual rendía culto a todas las manifestaciones que podían satisfacer y saciar sus apetitos.

No queremos suponer que la fiesta del libro que hoy celebramos puede tener semejante origen ni otra finalidad que la de enaltecer el libro por lo que tiene de útil, de instrumento adecuado para encauzar y dirigir a la humanidad. En este sentido y aun admitiendo el aspecto comercial de la fiesta que en sí nada tiene de censurable la fiesta de hoy, significa el reconocimiento, la plasmación del valor que encierra el libro como medio de difusión insustituible.

El periódico, la hoja suelta, el mitin, la arenga política, la oratoria, son instrumentos poderosísimos de propaganda y armas contundentes, con las que se rinde o mata la inteligencia y la voluntad. Pero su eficacia a veces es pasajera, está limitada, localizada y sujeta a las circunstancias de tiempo, de oportunidad, etc.

Para el libro en cambio, no existe barrera alguna. Se le ve en la estantería del rico, como en el bolsillo del obrero, con la misma facilidad se entrega al sabio que al ignorante; y con igual crudeza que sinceridad habla a los amigos que a los adversarios.

Respetemos y amemos el libro, pero no cualquier libro, sino el libro bueno, el que tenga la valentía de echarnos en cara nuestros defectos y la habilidad de enseñarnos la manera de corregirlos. Es la ha de ser nuestro libro.

Decía un autor que el libro es como una flor que siempre exhala perfume porque nunca se agosta, que siempre está abierta a los ojos del investigador y que siempre ofrece su caliz para que leamos en el fondo sus íntimos secretos. Efectivamente; el libro es una flor, pero puede convertirse en espina cuando no existe el necesario dominio de la voluntad para rechazar el veneno que, sus páginas rezuman.

Libros, sí, pero libros que no ridiculicen los dogmas católicos, que no defiendan los errores condenados por la Iglesia, que no inciten a las rebeliones injustificadas, libros, en fin, que, en vez de deprimir, fortalezcan la voluntad, que en vez de oscurecer el entendimiento lo alumbren con los resplandores de la ciencia y de la fe.

HALLEY

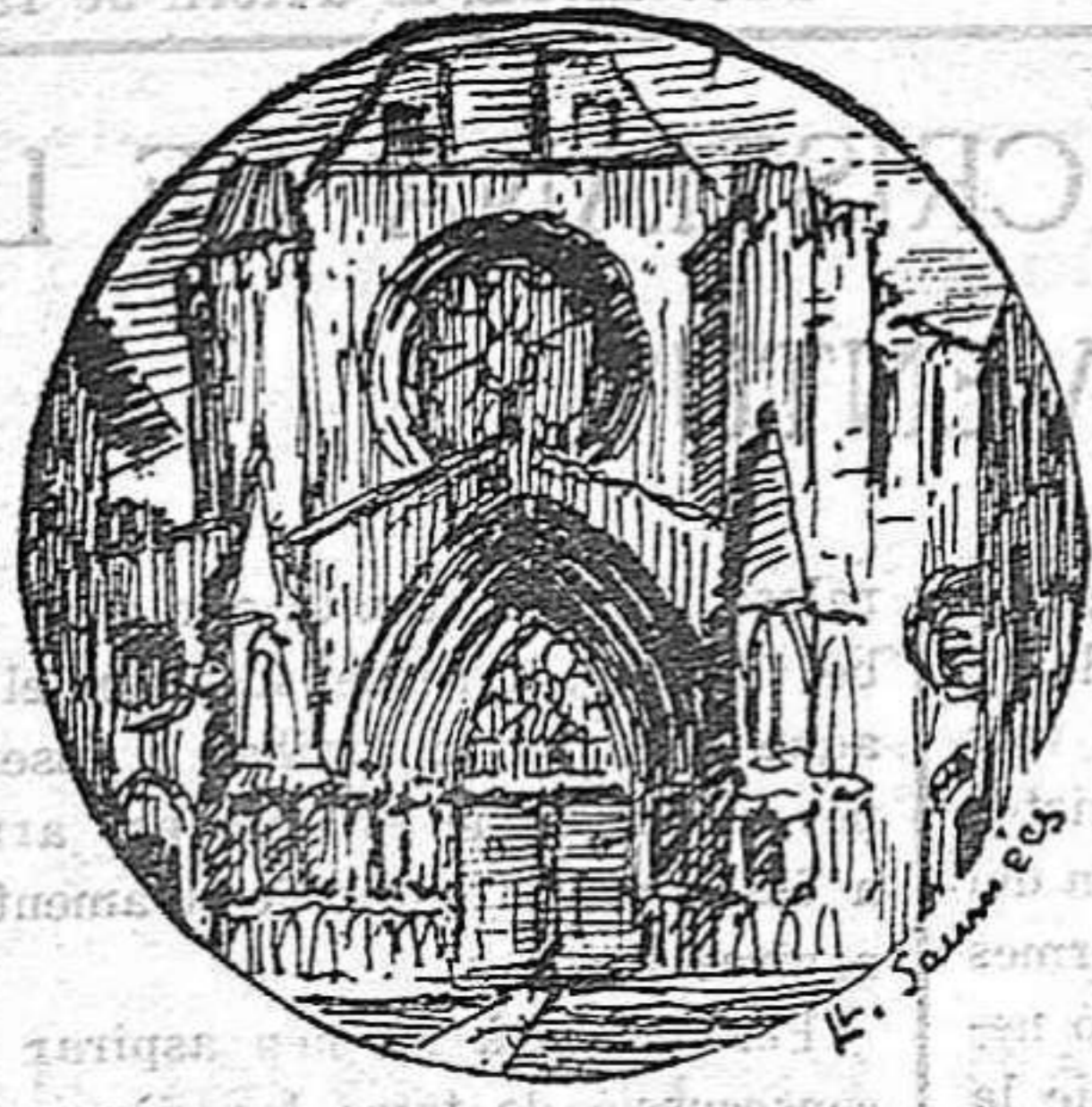
Banc Mercantil de Tarragona

OFICINAS: Apedaca, 30, baixos

Admetem encàrrecs per a la Subscripció Pública d'Obligacions del Tresor al 5 per 100, a dos anys de terme, que tindrà lloc el 25 del corrent, al preu de la par, lliures de tota comissió

LAXOFRUTINA

Para tots els que necessiten fer us freqüent d'un purgant que no irriti. No constitueix habit. Molt indicat durant el mesos d'estiu. Sobre amb 2 preses Capseta de 0'2 pastilles (xocolatades) 0'30. Capsa amb 24 pastilles (xocolates) Pres. 2'50 - LABORATORIOS ORNOSA - REUS

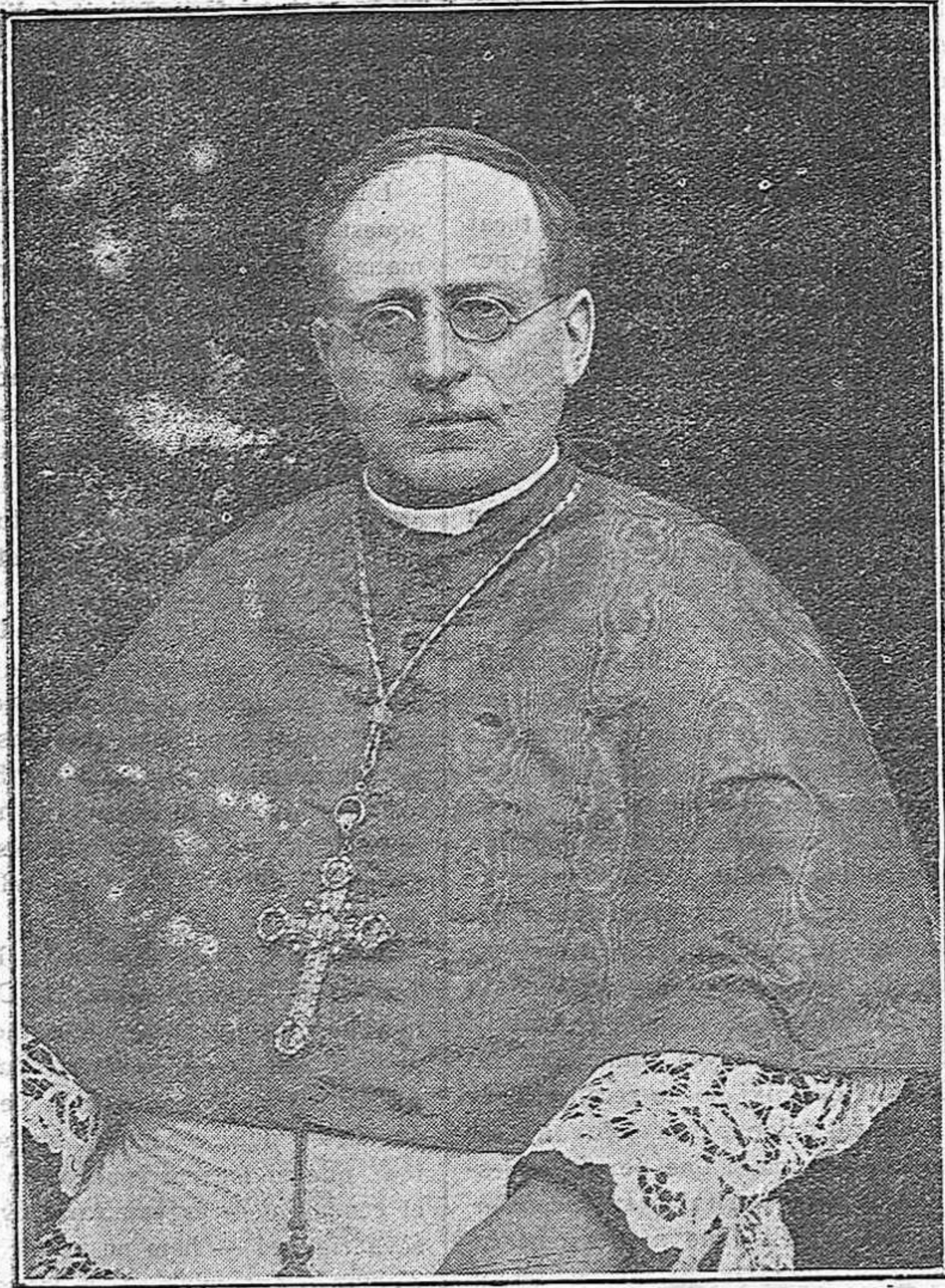
AUDAX

PLANA DE JOVENTUT

DIUMENGE, 23 d'Abril de 1933

Núm. 7

TARRAGONA

El nostre homenatge

Antecedint-nos a la seva diada, ens plau avui retre, desde la nostra plana, el més afectuós homenatge a Madona Bruna Sta. Maria de Montserrat, sota quin patronatge actua la Federació de Joves Cristians de Catalunya. Però no hi girem solament la vista al nostre Montserrat, no siguin sols els llavis, els qui li adrecin una lloanca freda, ni la ploma sota la que amb exultesa li dediqui un pietós record. Deu ésser el nostre cor, abundant d'amor envers la nostra Mare, qui amb pietós peregrinatge ha de pujar a la muntanya santa coberta de romaní i voltada d'oliveres.

Montserrat, cor de Catalunya, altar natural de la mare pàtria, Seu de la nostra Mare i Patrona, és un sublim aglutinant d'esperits, ha dit el patriarca espiritual de la nostra terra, el Bisbe Torras i Bages, cal doncs que ens hi sentim endut fortament el nostre, per tal que units amb forta abraçada amb nostra Regina i Senyora, ens sentim vigoritzats a tothora per aquella profunda religiositat que si comença a Sta. Maria de Ripoll, treu florida i troba robustesa en els penyals de Montserrat, i no ens desviem mai del veritable sentiment de pàtria, quina història té per pal, a l'entorn dels quals gira la simbòlica muntanya.

Expandim doncs la fe, que de Montserrat traspuja, fonament únic, base exclusiva de la vostra grandesa, conquerim per a la Verge i per a Crist, que és la muntanya suprema, la terra catalana, retornem al nostre poble la seva veritable fesomia en la que s'hi confonen la religió i la pàtria, i farem honor al nom gloriós, per si sol bellíssim símbol, de JOVES CRISTIANS DE CATALUNYA.

Redrecem-nos amb tot el coratge de la nostra joventut i exigim el respecte als nostres drets més elementals d'homes i de cristians

QUE CONSTI!

Dies enrera uns bons clergues de la nostra diòcesi que pretenien celebrar una diada avantguardista a aquesta ciutat, acudiren a l'autoritat governativa en demanda del corresponent permís. Al cap d'uns dies el senyor Governador negà l'autorització sollicitada per haver-li semblat que aquells actes eren de caire feixista (?!), a ben segur que per haver-se malfixat en la paraula *avantguardista*.

Nosaltres que som fidels guardadors del prestigi social dels governants i de les autoritats i agents d'ordre, de tota mena i grau, que lamentem en el fons de l'ànima i voldríem dissimular sempre els ridículs i les falles en que incorren mantes vegades les persones que en porten la representació, no podem deixar passar l'esmentada decisió governativa sense un comentari seriós, ni sense la nostra més ferma protesta per la lleugeresa amb que fou adoptada i pel menyspreu i la injúria que inclou envers uns soferts amics nostres, pacífics i exemplars ciutadans de la República.

El motiu alegat pel senyor Governador al negar el permís sollicitat, demostra una beatífica ignorància del cas — tolerable i àdhuc natural en un vulgar escriptor ignorant del vertader esperit de l'ideari, organitzacions i procediments dels catòlics, — però imperdonable en qui té al seu abast tots els medis d'informació i agents informadors oficials. Si no es recorregué a aquets medis perquè la condició inofensiva dels sollicitants no merescu la pena d'esbrinar-ho, l'autoritat mancà per ommissió de les obligacions pròpies i per menyspreu a l'ideari i als drets personals d'uns ciutadans honorables i dignes.

Però si forta es la nostra protesta per haver-se atropellat tant a la lleugera els drets de propaganda del nostre ideari, — ja que ho és nostre el d'aquells sacerdots — més forta ha d'ésser-ho per la injúria que representa pels nostres joves clergues al voler suposar en dos d'ells que es dediquin a activitats polítiques tan desplaçades del seu ministeri com ho son les feixístiques, que han merescut el biasme de la Santa Seu i son censurades per tots el qui s'inspiren en la social-democràcia cristiana.

Quan tothom sap que l'únic frè posat a les estrebades del feixisme italià ha estat l'Acció Catòlica amb el Sant Pare al davant, i que la darrera resistència del nazisme fou el Centre alemany — d'orientació netament catòlica, — no s'hi val que a Catalunya, país de llibertats i lleialtat encare hi hagi persones de responsabilitat i representació que s'entreguin, amb suposicions absurdes, a fer rodar la llegenda negra per l'adolorida esquena de la clerecia.

Que consti la nostra protesta pel fet de que hem donat compte i que consti el nostre desig de

Estimem el Papa

Fejocistes celebrem amb tot el goig aquesta diada, que dediquem a honor de la Verge de Montserrat, car la F. J. C. està lligada a la Verge com el fill a la mare. Sota el seu escalf nasqué, Ella en fou l'inspiradora, d'Ella en rep tota la seva utilitat expansiva, sols per la seva protecció es manté orgànica i disciplinada la seva vida corporativa, i només amb les armes de les virtuts marianes! Puresa, Amor, Fortalesa gravades en els plecs de la bandera fejocista, que devem traspasar-les a les nostres ànimes, podem portar a cap la nostra tasca sagrada; conquerir per a Crist les joventuts de Catalunya.

Juntem-hi amb l'amor a la nostra excelsa Patrona, tot ell una sola cosa amb la nostra Pàtria, que amb el nostre Montserrat es confon i s'identifica, un altre gran amor; l'amor al Papa.

L'amor al Papa, ineludible per a tot cristià, ho és molt més per a tot fejocista, arrengrat a les fileres del gran exèrcit de l'Acció Catòlica, del qual el St. Pare en porta la bandera gloriòsa.

Retem-li doncs també avui el nostre filial homenatge, fem jurament de fidelitat i obediència a Ell, i a tots els qui el representen, i estiguem sempre disposats a ésser soldats valerosos de la seva causa, que és la de Crist, i la de les ànimes.

Honorem al Papa, i en el St. Pare Pius XI.è al Papa de l'Acció Catòlica, i al Papa dels joves, que talmunt, honorant a la joventut, així Ell s'anomena, Pius XI ha sigut l'inspirador, l'orientador, i el sosteniment dels grans moviments catòlics de joventut, ço que fa que la F. J. C. sentí ésser-ne filla, i que, en justa correspondència, ens obliguï a oferir-li amb tot afecte l'homenatge d'absoluta submissió i filial respecte.

Oh Santíssim Pare! A la vostra paternitat amorosa envers la joventut, hi corresponem amb la nostra pietat filial i docilitat sincera; a la vostra crida insistent per a conquerir, per a Crist del món, ens oferim decidits a ésser cavallers de la veritat en la lluita contra l'error, i apòstols del bé enfront de la maldat humana. Accepteu la nostra ofrena, rebeu el nostre homenatge i per a assegurar la fermesa en el compliment de la nostra promesa volgeu beneir als qui, segurs de la victòria, lluiten i lluitaran sota els plecs de vostra bandera en pro de la més gran causa.

MN. A. PERERA.

AL-LELUIA

JESUS TRIOMFA!

Es després d'una gran tempesta, que el sol brilla amb més intensitat. Es després d'una nit molt fosca, que l'albada és més resplendent. Ara, acabem de passar la Setmana de les Tenebres, els dies del dolor, i per això avui la resplendor de la Pasqua és magnífic i l'alegria no cap en el cor dels homes. Després de la tenebra de la mort, ha vingut la llum esclatant de la resurrecció. Al·leluia! Jesús triomfa!

Aquesta setmana, en la penombra de la nostra ànima — teníem les parpelles baixes com les cortines dels finestrals dels santuaris — han anat desfilitant les escenes de la Passió. I per no distreu-re'n l'atenció també hem tapat — com en les esglésies — amb la vesta del recolliment, totes les imatges per tal que prengui més relleu, la del Crucificat. Hem vist com, ara fa dinou centúries, Jesús entrava triomfalment a Jerusalem. El poble l'aclamava agitant palmes i rams d'olivera. Les dones estenien els seus mantells a fi

poder assistir ben aviat a un xiroi aplec d'innocents i gentils avantguardistes.

JOSEP CASANOVAS.

que la somereta en què cavalca-hi hi passés pel damunt. Els crits d'alegria i el fregadís de les branques devien semblar el fresseig d'ales i els xiscles d'un immens vol d'orenetes... Després, el Dijous Sant, el dia del miracle de l'Amor. Jesús converteix el pa en el seu Cos i el vi en la seva Sang i ens ho dona com a aliment. Ell ens ha de deixar i en canvi voi estar sempre entre nosaltres. Té al davant, en la figura de Judes, tots els Judes d'avui; mes l'amor de Jesús és més gran i fa el Gran Miracle. Fins a la consumació dels segles Ell estarà entre nosaltres!... Després, la traïció; per trenta monedes d'argent és venut als sacerdots. (Quantes vegades no l'hem venut nosaltres per menys?) I com si fos un lladre, l'agafen i el lliguen. Tothom l'abandona. Fins Pere, el primer dels deixebles, el nega tres vegades! Ara l'assoten, el bofete-gen, el coronen d'espines, li ocupen la cara... Es condemna a mort; li carreguen la creu al coll i puja al Calvari; abans d'arribar-hi, però, cau també tres vegades! Quan hi són el despullen. Els soldats es juguen les seves vestidures. El claven en creu i mor amb els braços estesos per a donar-nos una eterna abraçada d'amor... Mes, al cap de tres dies, ressuscita triom-

Els grans moments són els dels grans sacrificis

La pietat és una sabiesa sublim que supera totes les altres sabieses

PAU I BONDAT

Als Joves Apóstols de la F. J. C. de C.

A l'amic dels Joves, Dr. Bonet

Salut, floret dels Cristians,
raça d'apóstols que s'arborà!
Negra es la nit?... Canteu l'aurora
que vol florir-vos a les mans!

Vostra és la joia del mati
amb el seu ram de roses fresques.
Canteu i amunt seguint les tresques
de l'alt triomf que heu d'assolir!

Es en les lluites de l'Amor
que ho compren tot i a tots se dona,
que heu de teixir-vos la corona
d'imdefectible resplendor.

Que bella vostra joventut,
clara de seny i fogar d'ardència,
on l'ideal de la Ciència
nia amb connubi amb la Virtut!

Lliureu al vent de l'Esperit,
lliureu a guisa de senyera,
de vostres vides la flamera
assedegada d'Infinit!

Prou forts per rétrer i adomar
del bosc intern la selvatgina,
que us sien Geni i Disciplina
el parell d'ales per volar...

Consigna d'honor? El servir.
Manant o obeint amb urc noble,
sens llegoteigs, llurant-se al Poble
per honorar l'Obrer Diví.

Plans segurs, Simples. Fora fum!
L'ànima neta i nets els aires:
Siau dismans de cent caires
que en la foscuria fan llum.

Mireu que igualada la nau;
que precis l'avió en l'altura...
Llur equilibri els assegura
l'imperi del cel i el mar blau.

Qui molt abraça poc estrany:
A cadasqu la seva feina,
i així, del Deure docil eina,
dilatara del Be el domeny.

De l'amor propi, sempre illús,
descont les spaus mentides,
passeu així un bleix d'axquides
bones odors del Bon Jesús.

I a més miseria a vostre pas,
mes bell raig de misericòrdia!
I en mig del torb de la discòrdia
que s'obri infinit vostre abraç...

Salut, Paladins de la Creu!
Salut! L'hora vostra es aquesta,
Planteu-li cara a la tempesta
com fan les àlguet de Déu.

Ara que el Crist davant Pilat
li és ombra trista que fa nosa,
i sembla sa mística Esposa
Dolorosa d'aire endolat.

Ara que tants el vil verí
que segrega l'apostasia,
els hi fan beure en llur follia,
i Espanya els es Gethsemani.

Ara, però, que sens ajut
ni l'estintol del privilegi,
el front de la Fé mes egregi
culmina en sublim solitut.

Ara cal fer-se'n Cavallers
roents com en Lluç d'heroisme.
La Pàtria espera un nou baptisme
de foc sagrat, d'amor encés.

Per què arrullar-se? Igual que el Sant
d'Assis despullat pel seu pare,
més joiosos i lliures ara,
en nom de Déu! Sempre endavant...

MOSSEN BARTOMEU BARCELÓ.
Un dels Amics dels Joves

Cavaller Sant Jordi, que allibereu la donzella d'ésser devorada pel drac, us preguem, que allibereu la terra catalana, de la qual en sou gloriós. Patró, del nou drac de la blasfèmia, de l'odi i de l'impuresa, que la malmet i amenaça devorar-la

La F. J. C. i la Política

Inspira recels a molts homes i joves l'ingrés en aquesta o en aquella associació o organització, dita apolítica, perquè fins avui quasi totes les associacions, sigui qui sigui llur caràcter han tingut, malgrat els esforços dels seus directores, certa inclinació, i predilecció per la política.

Una corrent impetuosa, contra la qual s'han esmicclat tota mina d'esforços, ha empenyut a aquestes associacions a un altre punt de vista força diferent del que es proposaven des de bon començament.

S'explica per l'afany d'alguns, que impossibilitats per llurs mèrits d'escalar un xic amunt, busquen qui els hi serveixi d'escambell explotant, per a satisfer les seves concupiscències, la ductibilitat de la massa més o menys culta, que integrada les esmentades associacions; amb el seu treball hipòcrita, procuren atreure's la simpatia dels socis, provoquen, o estan a l'aguait de les primeres eleccions que es presentin, no perdonen medis per tal de sortir-ne triomfants, i esperen amb afany l'hora propícia de que la victòria assolida els hi serveixi de reclame, per a que a l'ingressar a la política, els aixequi al lloc cobejat.

Havem dit que quasi totes les associacions viren vers la política, dins aquest quasi s'hi troba l'Acció Catòlica, que és una honrosa excepció d'aquesta fadítica regla, i és dintre l'Acció Catòlica, on és ficada la Federació de Joves Cristians de Catalunya.

Dintre la F. J. C. hi caben tots els joves, que senten el noble ideal de Déu i Pàtria, sigui quina sigui llur ideologia política, car creiem sincerament, que a l'hora de retrè comptes, Déu no atendra altra cosa que el bé o mal que haurem fet.

La F. J. C. com Acció Catòlica, mai podrà ésser política, lo que no vol dir que els seus membres particularment no es puguin dedicar a la política, però mai amb el

nom de fejecistes faran cap acte polític puix mentre alguns dels seus membres farien propaganda per un partit, altres en farien per un altre, car, religiosament pensaran igual, més no políticament, puix dins d'ella s'hi troven les més oposades ideologies i els més variats parers, respecte a les formes diverses de governar.

Es per això que dintre la F. J. C. hi caben tots els joves, i tots ells per nosaltres hi son cridats, pensin com pensin car dins d'ella ja mai li seran ofesos els sentiments, que Déu amb la seva sabiduria els hi haigi inculcat.

Només exigim d'ells que tinguin voluntat per aixecar junt amb nosaltres i per damunt de tot, el que per sobre tot deu estar: Déu i la Pàtria.

E. OLIVE.

FIRES I FIRAIRES

A l'últim tram de la nostra Rambla s'estan ja ultimant els preparatius per establir la fira que anyalment es celebra a nostra ciutat.

Dintre uns dies podrem notar que la multitud que diàriament es passeja per la Rambla central queda un tant reduïda. Qui més qui menys tota la gent jove es trasllada prop d'aquelles barraques, uns per a demostrar la seva punteria al tir al blanc, altres per a visitar "musseus" ambulants on s'exhibeixen figures d'homes amb dos caps, bèsties amb dues cues i cinc potes altres puguen als "caballets xarlestons etc. etc.", i finalment n'hi ha d'altris que es limiten a comprar deu de "chuddos" (aquests són més patriotes) i a contemplar com els empresaris de les diferents atraccions fan la propaganda de les mateixes "japasn señores, pasen a ver el fenómeno más grande del mundo por un real!" diuen, uns; "¡siempre toca!" diuen els altres, i tots, tots a canvi d'uns cèntims, prometen als que els tenen, i s'els volen gastar ratos d'esbarjo els uns, i els altres, els de les rulètes en caramels i figures de guix, prometen dit objecte d'un valor quintuplicat, (almenys, a la quantitat exposada.

Si el temps no ho priva, la vida dels firaires, vull dir la vida "pecuniaria", dura vuit o nou dies, després hom pot reparar en la seva decadència: quan el negoci afluixa i el públic ja no hi acudix a deixar-hi les pessetes, canvien els anuncis i rebaixen els preus.

A l'últim tots aquests recursos també fallen, i finalment han d'abandonar la població i anar a oferir duros a quatre pessetes a un altre lloc.

Moltes vegades entre aquest nou carrer de cases, que tan aviat són fetes com desfetes, se n'hi aixeca una de més gran, a voltes monumental, una plaça de braus en petit: un circ, palau d'atletes unes vegades i altres hostatge d'uns quans vius. Comencen quasi sempre els primers números del programa sense cap emoció per part del públic àvid de perills, però de mica en mica la cosa s'anima i es succeeixen proves dificultoses i complicades i els espectadors aplaudeixen i l'artista o atleta o el que sigui emocionat per aquesta prova d'admiració dels que el contemplant va excitant proves que a voltes són temeràries: salts mortals, travessa l'espai entre dos trapeis, i quant es troba a gran altura mira al públic que l'està contemplant sense respirar i al veure tots aquells ulls i totes aquelles voluntats concentrats en els seus moviments es creu omnipotent, se creu un Déu, sense pensar l'infeic que posa en perill la seva vida per a res, que si li falla un peu o una mà i es precipita a l'espai anant a buscar una mort certa, aquell públic que ell es creu tan seu al cap d'un any no es recordarà que un "saltimbanqui" donà la seva vida per a distreure'l.

Els polítics que ens governen es veu que han pres Espanya per una fira, i estan disposats a fer el corresponent paper:

Quan veuen que el poble que els mira es comença a aburrir i festigu:jar de la seva actuació, criden com l'artista del circ: "Més difícil todavía" i llavors publiquen una llei, unes vegades disolvent una Companyia religiosa que té almenys tan dret d'existir com qualsevolga altre societat civil, altres prohibint l'ensenyança catòlica com si els pares no tinguessin el dret d'educar els seus fills a l'escola que els hi donés la gana... però, és igual, la qüestió és tindre l'atenció del públic i el públic posa només l'atenció en els fets temeraris.

!Passin senyors, passin a veure el gran fenomen: ara que arreu del món reconeixen la necessitat de la Religió, aquí volem desterrar-la i si no l'essesinem no és per falta de ganas, per a demostrar que nosaltres som més "chulos".

R. Gabriel i Puig

EL GRUP AUDAX

El Grup Audax és el primer esforç, fet a Tarragona, en pro d'aquest gran i esperançador moviment d'Acció Catòlica en el camp de la joventut masculina, promogut i desenrotllat en poc més d'un any amb èxit remarcable en la terra catalana: la Federació de Joves Cristians de Catalunya.

Siguem sincers en dir que el desenrotllament del nostre Grup no respon ni a l'impetuositat del moviment, ni a go que reclamen les necessitats espirituals de la joventut de Tarragona, no passant d'ésser un intent, no pas ineficaz, de secundar aquell, i una simple preparació, també força profitosa, per a subvenir tot el possible d'aquí endavant les darreres.

Tenim, és cert, fins ara, més desigs, que bones obres, però tampoc ens en manquen algunes.

Silenciosament, amb la indiferència d'uns i el desconeixement de molts altres, sense mancar-hi dificultats de dins, ni obstacles de fora, hem anat fent la nostra tasca. Vegeu-la breument descrita:

Ultra les activitats internes preferents i bàsiques, car elles constitueixen la tècnica i el fonament de tota l'organització fejecista, com són les reunions mensuals, la propagació del periòdic "Flama", i els Cercles d'Es-

tudis, els quals malgrat ésser fins ara res més que assaigs, no han deixat d'ésser profitosos per les matèries interessants que hi han estat tractades, i que han estat celebrats totes les setmanes, el Grup Audax pot apuntar-se en el seu haver algunes activitats externes. Remarquem en l'espiritual: la Tanda d'Exercicis Espirituals en complet recés, celebrada a la Casa Missió de Selva del Camp, col·laborant-hi altres grups, que fou finalada amb una conclusió solemne i un brillant acte de propaganda del nostre ideari, i que volem convertir-la en la primera d'altres tandes diocesanes que tenim en projecte. En el cultural: a més a més d'un bon servei de Biblioteca, podem comptar-hi la publicació mensual de la plana "Audax", portantven de les nostres activitats i exponen dels nostres projectes, aspirant fer-la òrgan de la F. J. C. en la nostra diòcesi, i que, si més no, serveix de palestra i lloc d'entrenament a les plomes novelles dels nostres joves. Esmetem també les selectes i atractives vetllades amb la cooperació de l'Associació d'Antics Alumnes d'A. P. C. celebrades al Metropol a iniciativa nostra, i que són un esforç en pro de la moralització dels nostres espectacles.

Sacrifiquem per la nostra organització els nostres lleures

En l'esportiu, tenim fundada la Secció de Basquetbol, quina actuació en diverses ocasions ha estat força remarcable, i, que sense renunciar a fundar-ne d'altres, volem constituir-la en la preferent de les activitats ordenades a la formació física dels nostres socis.

Aquestes són les activitats desenvolupades en el temps d'un any escàs d'actuació, vinculades a les següents seccions: Cercle d'Estudis, Secció de Cultura, Comitè de Premsa, Secció d'Esports i Secció dramàtica, totes en funcionament, les quals junt amb les seccions de propagandistes i vida sobrenatural, promptes a ésser fundades, constitueixen el quadre total de la nostra organització, l'actuació de

la qual volem incrementar en el possible en entrar en el segon any de la nostra fundació. Reclamem, però, l'auxili de tots, car l'empresa és gran i les nostres forces escasses. D'uns en demanem orientació i consell, d'altres col·laboració, ajut i sosteniment, que força ens precisem, i de tots bona voluntat, manifestada, si més no, amb la pregària, per tal que la nostra obra, que és obra de tots, car és obra eminentment apostòlica en pro de la joventut avui tan allunyada de Crist i de l'Església, sigui útil als alts interessos de Déu, de l'Església i de la Pàtria, que no és altre ço que ens proposem amb l'ajuda de Déu i la vostra.

Barcelona el nostre amic i consoci, Jaume Melendrés i Rué.

Felicitem al company, condolent-nos però, de la seva absència.

EN LLUIS SAUMELLS

Aquest nostre company de Grup i jove escultor, de qui la premsa local s'ha ocupat en diverses ocasions, ens anuncia el seu projecte d'obrir molt prompte al públic una exposició d'escultures.

Donat l'interès que ha despertat entre l'element fejecista, prometem donar extensa informació sobre aquest projecte del jove artista i amic nostre, En Lluís Saumells.

BASKET - BALL

Acabat el "Trofeu Antoni Brunet" ocupa el nostre "cinc" el setè lloc en la classificació general.

ENCONTRE

Com detallem en un altre lloc, avui fornirà l'equip fejecista una interessant partida que forma part del programa de festes a honor de la Verge Bruna.

L'entrada serà gratuïta.

DIJOUS INFANTIL

Continuen prenent gran increment entre els infants els "Dijous Infants" organitzats pel fejecisme local.

El proper-passat dia 20 el popular "Dido" donà al Teatre Metropol la seva segona representació de titells, que féu un èxit.

En les tres comèdies representades obtingué el "Dido" un sorollós èxit que superarà al de la seva primera representació, donant a conèixer les seves habilitats i les dels seus "personatges".

ACTE SUSPES

L'autoritat governativa no ha autoritzat la celebració d'un aplec avantgardista que devia tindre lloc a la nostra ciutat, fundant la negativa en la sospita de que la festa tindria caràcter fejecista (sic).

Confiem que aquesta decisió de l'autoritat, que ha donat lloc a divertits comentaris al Camp i al Priorat, serà rectificada tant prompte com s'assabenti de que els avantguardistes son noiets de 10 a 16 anys, els que baix la direcció d'un pacient sacerdot estudien el Catecisme i s'exerciten en diverses pràctiques físiques i intel·lectuals per desvetllar les seves facultats naturals.

NOU GRUP

S'ha constituït a Montbrió del Camp un nou Grup actiu de la F. J. C. de Catalunya, amb el nom de "Ressorgiment". Li ha correspost el número 146.

De la seva inauguració, efectuada el diumenge de Pasqua, en do-

Actuació Comarcal

Inauguració del Grup 146 "Ressorgiment" a Montbrió del Camp

Amb tota l'esplendor que embolcalla les coses que van empeses per un ideal, i més quan aquest és cristià i patriòtic a la vegada, es va celebrar el passat diumenge de Pasqua de Resurrecció, la inauguració d'aquest Grup, que si bé en l'actualitat compta amb un nombre reduït de socis actius, el seu esdevenidor es tan falagüer, que no fóra una aventura afirmar que dintre un any, tot el més, comptarem amb molts més socis que ara. Tant gran és la impressió que ha causat el nostre moviment cultural al nostre poble.

Amb el balcó garnit amb les quatre barres catalanes, amb l'escut de la F. J. C. al centre, i a dos quarts de dotze, el senyor Rector, acompanyat d'un nombre de públic crescutíssim, procedí a la benedicció del Casal Popular, on s'estatja el Grup. Seguidament hom inaugurà el Casal amb un selecte vermou, amb l'assistència de tots els socis, actius i protectors i d'un estol de senyorettes que donaren més brillantor a la festa.

A la tarda, a les sis en punt, feia entrada a la sala, plena de gom a gom, l'amic F. Maria Ruiz Hébrard, acompanyat de la Junta directiva del Grup i del senyor Rector, qui presidí l'acte.

Per començar, el secretari, En Josep Folch Folch, llegí una Memòria dels treballs portats a terme, i un programa d'activitats culturals que si Déu vol començarà a regir el proper més de maig. En acabar fou aplaudit.

Tot seguit el president, En Josep Maria Franqués, tal com estava anunciat per programes, pronunciat el discurs d'obertura, palesant

al públic els ideals que ens empenyen i presentà als assistents el cap de propaganda de la nostra Federació. En F. Maria Ruiz, l'amic Franqués també fou aplaudit.

En Ruiz, començà llur peroració fent avinenta al públic que ell parlava en aquells moments en nom de tota la F. J. C. de C. i per tant dels sis mil joves que arreu de Catalunya defensen i propaguen aquest moviment que anys enrera quasi bé hauria sigut una contradicció amb la manera d'ésser dels nostres avis, i àdhuc dels nostres pares, però, que en l'actualitat aquest moviment és ja de tal manera necessari que les generacions futures o millor, dintre pocs anys, la F. J. C. de C. serà la que nodrirà la nostra terra, d'homes il·lustres que substituiran als recents difunts, els llocs que deixaren, els quals, actualment queden buits.

Parlà també de la qüestió social, fent veure que és l'Església la primera que ha volgut donar a l'obra ço que li correspon; que fou el Sant Pare, qui aixecà primer que ningú la veu d'alerta en el conflicte social que es preparava.

Quan el company Ruiz pronuncià l'"He dit" de consuetud, fou ovacionat, com també interromput pels aplausos dels assistents en mantes locucions de la seva gran conferència.

Faci Déu que la lleu que escampà en F. M. Ruiz fructifiqui al nostre poble.

Unes paraules del Sr. Rector, que foren acollides amb aplaudiments, posaren fi a l'acte.

TIGRIS

nem rescenció en altre lloc d'aquest extraordinari.

Benvinguts a la lluita companys de Ressorgiment.

FUTBOL

Aquest matí a les deu i mitja i al camp de la Pedrera es celebrarà un interessant encontre de futbol entre el conegut equip "Penya Olímpic" i una selecció d'Avantguardistes del "Casal Catequístic", amb la cooperació d'elements del nostre Grup.

N. N.

Adreça

S'inscriu com a soci protector de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, comproment-se a pagar la quota mensual de pessetes

Tarragona de 1933
(Signatuar)

NOTICIARI FEJOCISTA

LA NOSTRA DIADA

Avui celebrem la nostra diada a honor de la Verge de Montserrat, Patrona de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, en la que s'hi descapdellará el següent

PROGRAMA

MATI. A les vuit: Missa de comunió general amb plàtica a l'església de la Verge de la Mercè, oficiant el Rnd. don Josep Maria Cuñillera, pvre.

A les deu: Interessant partit de "basquet-ball" entre els equips "Penya Els Tranquils" - "Selecció Fejecista", al camp del Gimnàstic.

TARDA. A les cinc: Al Teatre Metropol tindrà lloc un acte de propaganda del nostre ideari. Hi parlaran: Pel Grup "AUDAX"

EN JOSEP CASANOVAS I CARRE

Pel Consell Federal

EN SALVADOR CASASSES

i EN FERRAN M. RUIZ HEBRARD

Els Avantguardistes de la Sala Parroquial de Sant Joan Eaptista i els del Casal Catequístic de la Stma. Trinitat representaran diversos números. Finalment el quadre dramàtic del grup "AUDAX" posarà en escena

UNA CREU VORÀ EL CAMI

prenent-hi part els socis: E. Olivé, B. Bernat, A. Pamies, C. Duran i J. Bosch.

JUNTA GENERAL

La celebrà el grup "AUDAX" en el seu estatge social, el dia dos dels corrents amb nombrosa assistència d'associats i baix el següent ordre del dia:

1. Lectura i aprovació de l'acta de constitució.
2. Aprovació de l'estat de comptes.
3. Lectura i aprovació de la Memòria.
4. Aprovació d'esmenes al Reglament.
5. Renovació de Junta.

6. Precs i preguntes.

Fóren aprovats tots els extrems de la mateixa i per a integrar la nova Junta foren elegits:

Enric Olivé, President.
Bassili Bernat, Vis-president.
Rafel Rós, Secretari.
Jaume Melendrés, Tresorer.
Rafel Gabriel, Bibliotecari.
Robert Saumells, Vocal 1er.
Francisc Amill, Vocal 2on
Ramon Galofré, Vocal 3er

ABSENCIA

Per a ocupar un lloc al Banc Hipotecari Espanyol, s'ha traslladat a

La facilitat és l'enemiga de les grans coses

Cuando venga a Barcelona no se le olvide de

visita que siempre será para V. provechosa. Podrá admirar nuestras exposiciones en los grandes escaparates y beneficiarse en crecido interés, con las compras que haga hacernos una

Recuerde siempre nuestras Secciones

de Laneria - Sedería - Tejidos de algodón - Lencería - Pañolería - Relojería - Bisutería - Marroquinería - Perfumería - Guantes - Paraguas - Loza y cristal - Confecciones - Sastrería para Señora, caballero y niño - Camisería - Ropa blanca - Géneros de punto - Zapatería - Mantas - Alfombras - Colchonería - Ornamentos para el culto - Banderas - Estandartes - Bordados artísticos - Orfebrería - Imágenes - Juguetes, etc., etc.

Almacenes JORBA

Plaza y calle de Santa Ana - BARCELONA

(Junto a la plaza de Cataluña)

NOTAS LOCALES

INICIAL

¡NARANJAS!

La bella y fértil región valenciana, tiene en la actualidad planteado un grave problema de intereses encontrados.

La riquísima naranja valenciana, ha provocado el conflicto en el que son partes contendientes los cosecheros, los exportadores, las Compañías navieras y las ferroviarias, además de otros interesados que mondarán la naranja tras cortina.

No parece sino que la naranja valenciana se haya transformado en una pelota de fútbol en un partido de campeonato entre el Gimnástico y el Reus, en los que hasta el árbitro sale con las manos en la cabeza. En el "partido" naranjero parece que el árbitro será el Gobierno en la persona de nuestro paisano el señor Ministro de Agricultura.

Pero lo que más choca de este importante problema, son algunas incidencias que indefectiblemente deben terminar con la frase "propia" en un asunto naranjero:

A las exigencias de las Compañías de transportes los cosecheros contestan: "¡Naranjas!"

A las pretensiones de los productores responden los vaporistas y ferroviarios: "¡Naranjas!"

El Gobierno llama a consulta al Alcalde de Valencia y el representante genuino del pueblo que parece que hasta la fecha no ha salido de la Ciudad del Turia, como si hubiese contestado: "¡Naranjas!"

Y, si a ellos que bien les interesa la solución del problema todo son "¡Naranjas!", a nosotros también "¡Naranjas!" aun que para comerlas nos cuesten muy caras...

FRUCTUOSO TARRAGÓ.

GACETILLA

FESTA DE SANT JORDI

Avui, a les onze, en la nostra Catedral Primada s'hi celebrarà un ofici solemne al Patró de Catalunya Sant Jordi, a iniciativa de diverses entitats d'aquesta ciutat. Al final es farà la benedicció de les roses. Oficiarà el M. I. doctor Manuel Borràs, degà i vicari general d'aquesta archidiòcesi; el sermó el farà el M. I. doctor Salvador Rial, canonge penitenciari de la nostra Seu.

Hi són convidats tots els bons tarragonins aimants de Sant Jordi.

CONCIERTO

Programa de las obras que ejecutará la música militar en el día de hoy, en el paseo de Pi y Margall, de 11'30 a 13:

- "Torres", marcha, N. García.
- "Las Tentaciones", fox-trot, Guerrero.
- "Czardas", V. Monti.
- "Las Tentaciones", chacarera, Guerrero.
- "Los de Aragón", pasodoble, Sapeiti.

ELS EMPLEATS DE BANCA I BORSA

D'acord amb lo tractat a l'Assemblea celebrada el dia d'ahir pels empleats de Banca i Borsa d'aquesta plaça, davant la passivitat del ministre del Treball en la resolució dels recursos presentats contra les bases del treball aprovades a la Conferència Nacional de Salari i publicades a la "Gaceta de Madrid" del 28 de febrer propassat, es cursaren els següents telegrams: Empleados Banco Comercial de Barcelona, Banco Mercantil de Tarragona, Banco de Vizcaya, Banco Español de Crédito y Banco Comercial de Tarragona, en liquidación, solicitan de Vuestro resolución inmediata Bases Trabajo acordadas Conferencia Nacional Banca Privada. Asimismo protestan vergonzosa campaña patronal cerca Gobierno objeto anular modestísimas reivindicaciones obtenidas. — Salúdanle. A continuación siguen las signatures de tots els empleats.

NUEVOS CABOS DE SOMATEN

Han sido nombrados cabos del Somaten de esta ciudad los señores don Francisco Compte, don José Descarrega y don José Pons.

"Sólo lo bueno se abre camino"

*
Miles de personas curadas de estómago dicen así del DIGESTÓNICO del Dr. Vicente

VENTA EN FARMACIAS

CIRCULO TRADICIONALISTA

A petición del numeroso público que asistió el domingo pasado al estreno de "Joan de la Calma", esta tarde, a las cinco, será puesta nuevamente en escena dicha graciosísima comedia, en la que la sección dramática del Círculo obtiene una verdadera creación.

VISITA DE INSPECCION

Hoy, el comandante general de los Somatenes, señor García Ferruca, hará una visita de inspección a dicha institución en Torredembarra, Creixell, Tarragona y otras poblaciones.

FIESTA DEL ARBOL EN BORJAS DEL CAMPO

Definitivamente, el domingo, día 30 de los corrientes, tendrá lugar en tan pintoresco pueblo, la cultura y simpática "Fiesta del Arbol".

Ayer estuvo en esta capital el alcalde don Luis Mestre Torrents, par aultimar detalles, visitando al delegado provincial de dicha fiesta, don M. de Peñarrubia (que ha ofrecido asistir al acto), y realizando diferentes gestiones encaminadas a la mayor brillantez de la fiesta de que se trata. Se cantarán himnos, se leerán

trabajos alusivos al acto, se plantarán plátanos en lugar adecuado, se repartirá selecta merienda, y de la fiesta se guardará, sin duda, grato e imborrable recuerdo.

LA FIESTA DEL LIBRO

Celebróse ayer en nuestra ciudad, con la solemnidad propia, la Fiesta del Libro, despachando las acreditadas Librerías "Tarraconense" del señor Guardias y "Royal" del señor Vailhonrat, gran cantidad de libros de ciencia, religiosos y de todas las ramas de la Cultura.

La librería Guardias, como en el año anterior, montó un artístico kiosco para la venta de libros, en la Plaza de la Fuente, obsequiando, además al público con audición de sardanas por una cobia local, en dicho paseo.

En el Instituto se celebró, pronunciando un elocuente discurso el catedrático don Ramiro Sas. Después el director de dicho Centro docente procedió al reparto de libros a algunos alumnos.

LA LABOR CULTURAL DE LA ESCUELA DEL TRABAJO

Según nuestras referencias, los alumnos de esta Escuela del Trabajo están trabajando activamente, bajo la dirección de sus profesores, en el montaje, en miniatura, de una central completa de producción de energía eléctrica, para presentar en el próximo certamen de Industrias Eléctricas que tendrá lugar en Reus.

INTERESANTE ACTO EN LA BIBLIOTECA POPULAR

Hoy, a las doce, tendrá lugar en la Biblioteca Popular un interesante acto cultural con motivo de la "Fiesta del Libro i Commemoració de la Renaixença".

Hará uso de la palabra en dicho acto el notable literato don Carlos Riba.

DONATIVO IMPORTANTE

El gobernador civil recibió ayer la visita de don Juan Boqué, presidente del Consejo del Banco de Reus, haciéndole entrega de mil pesetas para la suscripción abierta para las víctimas de los recientes sucesos.

Ayer, la temperatura era bastante baja, habiendo reaparecido algunos abrigos.

TORMENTA

Durante la pasada noche — del viernes al sábado — descargó sobre nuestra ciudad una fuerte tempestad de agua, relámpagos y truenos.

BUSCANDO LOCAL

En el Gobierno civil han celebrado una reunión el señor Freixas, el alcalde, el comisario de la Generalidad y los arquitectos municipal y provincial, para tratar del local que hay que buscar para instalar las dependencias de este Gobierno civil, puesto que en agosto deben abandonar el local que actualmente ocupan.

EL GENERAL INSPECTOR

Hoy, a las 20'25, llegará a Barcelona, procedente de Puigcerdá, el general inspector don Angel Rodríguez del Barrio, quien desde allí se dirigirá a Lérida y Tarragona para cumplir su cometido.

POLITICOS DE VIAJE

Anoche estuvieron en esta capital los diputados de la Generalidad, don Juan Ventosa Calvell y don José María Casabó, Trias de Bes, Tallada y el concejal señor Massot, quienes tomarán parte en el mitin que la Lliga Catalana celebrará hoy en Tortosa.

Fueron obsequiados con una cena en el Hotel de Europa por varios amigos y correligionarios suyos.

EL REINADO DEL CORAZON DE JESUS EN ESPAÑA

Promesa hecha por Sagrado Corazón al P. Bernardo F. de Hoyos, S. J. el 14 de mayo de 1733.

Para solemnizar esta fecha memorable, el domingo 14 de mayo próximo, se celebrará la fiesta principal de este centenario en la Santa Iglesia Catedral Metropolitana.

ANTONIO SEGÚ

COMPRA FINCAS

VENTA-ADMINISTRACION

Méndez Núñez, 21, bajos
Teléfonos 748 R - 748 X

TARRAGONA

ALMACENES MARSOL

HOY, domingo

GRAN EXPOSICION

de Novedades para

Verano

